

Píseň pistolníka - Osada hlubokých stínů

G D D7 G
Pro dvacet vrubů na pažbě já psancem jsem se stal
G D D7 G
já nesnížil se ku vraždě pard táhnul první sám

C C5
Až ráno krásná Montano
C C7
zřím naposled svůj rodný kraj
C C5
já chtěl bych ještě zlíbat své děvče
D7 G
než mu řeknu good bye

Přízrak se lesem potácí mexikán opilý
a na mé staré pistoli přibyl vrub jednadvacátý

Až ráno, krásná

Koník můj věrný kamarád na půli cesty kles
a já jsem ho měl tolik rád a mám i ještě dnes

Až ráno, krásná.....

Proč jste mne moje pistole, proč jste mne zklamaly
zapláče dívka v údolí, že jsem byl pomalý

Až ráno krásná